

توسعه منابع انسانی با استفاده از آموزش های الکترونیکی

دکتر مهدی مهدی زاده رستم

گروه مدیریت دولتی، واحد لارستان، دانشگاه آزاد اسلامی، لارستان، ایران (نویسنده مسئول).
mehdizadh5510@gmail.com

محمد عشایری نسب

دانشجوی کارشناسی ارشد گروه مدیریت دولتی، واحد لارستان، دانشگاه آزاد اسلامی، لارستان، ایران.
Ashayri.nasab@gmail.com

سمانه کرمی

دانشجوی کارشناسی ارشد گروه مدیریت دولتی، واحد لارستان، دانشگاه آزاد اسلامی، لارستان، ایران.
Sona.karamii.1369@gmail.com

چکیده

بی شک مهم ترین رکن هر مجموعه ای نیروی انسانی آن مجموعه است. عملکرد موثر و سازنده در توسعه منابع انسانی باعث پیشرفت بهتر و بیشتر آن مجموعه می شود. توسعه منابع انسانی بدون آموزش های تخصصی و بروز امری دشوار است که به مدد فناوری اطلاعات و ارتباطات، زمینه به وجود آمدن آموزش های الکترونیکی و جایگزینی آن ها به جای شیوه های سنتی فراهم آمده است. یادگیری الکترونیکی E-Learning مبحث جدیدی است که به سرعت جای خود را در بین روش های آموزشی دیگر باز کرده است. به کمک این شیوه محدودیت زمان و مکان از بین رفته و از انعطاف پذیری و سرعت بالایی در آموزش و بالا بردن سطح مهارت نیروی انسانی، برخوردار است. مقاله حاضر به بررسی توسعه انسانی و نقش آموزش در توسعه منابع انسانی و یادگیری الکترونیکی که روش نوین آموزش و یادگیری مبتنی بر فناوری است می پردازد.

کلیدواژه‌گان: توسعه منابع انسانی، آموزش و بهسازی منابع انسانی، یادگیری الکترونیکی، آموزش و یادگیری الکترونیکی.

مقدمه

امروزه در جهان آموزش و توسعه منابع انسانی متخصص و کارآمد در رشته های تخصصی و مدیریت بهینه آن ها جزء کلیدی ترین مباحث توسعه و اثر بخشی هر سازمانی قلمداد می شود. از این رو ارتقاء کیفیت و نحوه آموزش منابع انسانی یکی از مهم ترین موضوعات در حوزه برنامه ریزی منابع انسانی است و برنامه های توسعه منابع انسانی یکی از چالش های دولت ها در استقرار نظام های جامع مبتنی بر فناوری ارتباطات و اطلاعات می باشند. همانگونه که قابلیت های فناوری ارتباطات و اطلاعات مکمل باز آفرینی سازمان ها در بسیاری از فرآیندهای کاری روزمره به مانند بانکداری الکترونیکی، تجارت الکترونیکی، پست الکترونیکی، دولت الکترونیکی و ... گردیده است، حوزه یادگیری الکترونیکی یا آموزش الکترونیکی نوید بخش اجرایی شدن آرمان های به نظر دور از دسترس تا دو دهه قبل شده است. حذف محدودیت زمان، مکان و سن آموزش گیرنده که به عنوان آرمان های دوردست مطرح بوده است، امروزه دیگر محدودیت های بزرگی به نظر نمی رسند (منتظر، ۲۰۰۵). عمده ترین منبع استراتژیک هر سازمان یا جامعه، منابع انسانی آن است و جوامعی در بلند مدت قرین موفقیت خواهند